

Schrikbeelden

Bij het lezen over de eeuwige angst voor de toekomst, in Elsevier weekblad van 9 maart 2019, vroeg ik mijzelf af, of dat voor mij ook kan gelden.

Nee dus, maar het artikel was interessant genoeg om er niet met alinea sprongen door heen te walsen. Al voor het jaar nul heeft men vast kunnen stellen dat droogten en archetypische woestijnen en ook overstromingen angst inboezemden bij het ondergaan van natuur rampen.

In een zeven tal stappen, wordt binnen onze tweeduizend jaar een aantal angsten besproken, zoals , de ondergang van de beschaving, het laatste oordeel, kettters en heksen, opstanden en angst voor alles.

Al de genoemde angst soorten heeft de mensheid overleefd.

Ik dacht na het lezen, dat er nu, in onze tijd zeker wel sprake is van angst, aangespoord door de pers of gekreukte roddelbladen of bij plotselinge storingen in verkeer, bijeen zijn van mensen massa in allerlei vormen.

Ik zie het ook bij onze overheid, voor verkiezingen of bij opdrachten, nota bene door de rechter, om meer aan het klimaat te doen.

De getallen 49 en 95 zijn uit de hoge hoed gekomen en zorgen aan één stuk door voor het ontstaan van angst. De wereld vergaat nog niet maar het mensdom zal wel verzuipen.

Edoch, daar is het volgende op gevonden. We gaan maatregelen treffen om het CO 2 percentage te lijf te gaan, om daarmee de temperatuur stijging op onze planeet te remmen. (Hoogmoed komt ten val.)

Daar moet wat voor gedaan en gelaten worden, het mag ook wat kosten, daar zijn we ook wel benauwd van, dus is met een politieke truc, nu geregeld, dat een aantal grote bedrijven dat gaat betalen.

De angst zit er goed in en is een weldaad voor die politici, die nu bezig zijn om met idiote ideeën, de wereld te redden en Nederland het knapste jongetje van de wereld klas te laten zijn. De rede is zoek geraakt en de emotie slaat toe.

Mijn oude opa, heette, niet toevallig, ook Nicolaas, ik ben naar hem vernoemd. De mensen, vooral vroeger in Zeeland, vermaakten elkander met het voordragen van gedichten en verhalen, op lange winteravonden. Het onderstaand gedicht heeft hij menigmaal voorgedragen. Hij deed dit veelal bij ernstige gebeurtenissen. Bij niet begrijpende zaken gaf het gedichtje de rede van het gebeuren gevoelsmatig aan.....

***De redelijkheid is uit de wereld gereisd.
En de oprechtheid slaapt.
De vroomheid heeft zich verstoken.
En de gerechtigheid kan de weg niet vinden.
En de helper is niet thuis.
En de liefde ligt krank.
De goedaardigheid zit gevangen.
En het geloof is merkkelijk veranderd.
De deugd loopt te bedelen.
En de waarheid ligt reeds lang begraven.
Het krediet is verminderd.
En het geweten hangt aan de wand.***

De afgelopen tijd zijn er vooral op politiek gebied nog al wat raadsels ontstaan. De bodem van Groningen, het stoppen van het aardgas, verkeerde gegevens voor rekensommen, Klimaatdoelen cijfers, Belasting versus koopkracht. En nog het één en ander.

De onbegrijpelijke politici denderen maar voort en voort, worden ook niet begrepen, omdat wij er niet altijd zo een zin aan hebben.

Een regeltje om u steun te geven bij het begrijpen van die onbegrijpelijke jongens en meisjes. (Of moet het gen-neutraal?)

Politiek is de gave om te voorspellen wat er morgen, overmorgen volgende maand, volgend jaar, zal gaan gebeuren. Het is tevens de gave om bij het momentum te verklaren waarom het niet gebeurd is.

Ik wens u de komende week een fijne week toe en een goede stem keuze. Wees niet bang voor wat komen gaat, dan sta ik er niet alleen voor, het wordt alles echt anders. Non Solus.

Nicolaas Overbeeke

Nieuwerkerk aan den IJssel

